

योजनानां सहस्रे द्वे प्रमाखेनाडिरुष्टितः ।
 यन्मवत्यधिकं ब्रह्मन् सहस्रचितयं वक्कः ॥ १३ ॥
 तौ तु पक्षप्रहाराभ्यामन्योन्यस्योरुविक्रमौ ।
 प्रहरन्तौ भयं तीव्रं प्रजानाञ्चक्रतुस्तदा ॥ १४ ॥
 विधूय पक्षाणि वक्रो रक्तोद्धृत्ताक्षिराहमत ।
 आडिं सोऽप्युन्नतग्रीवो वक्रं पङ्ग्यामताडयत् ॥ १५ ॥
 तयोः पक्षानिलापास्ताः प्रपेतुर्गिरयो भुवि ।
 गिरिप्रपाताभिहता चकम्पे च वसुन्धरा ॥ १६ ॥
 क्ष्मा कम्पमाना जलंधोनुद्धृत्ताम्बुञ्चकार च ।
 ननंम चैकपाशेन पातालगमनोन्मुखी ॥ १७ ॥
 केचिन्निरिनिपातेन केचिदम्भोधिवारिणा ।
 केचिन्महीसञ्चलनात् प्रययुः प्राणिनः क्षयं ॥ १८ ॥
 इति सर्वं परिचस्तं हाहाभूतमचेतनं ।
 अगदासीत्सुसम्मान्तं पर्यस्तक्षितिमण्डलं ॥ १९ ॥
 हा वत्स हा कान्त शिशो प्रयाद्येषोऽस्मि संस्थितः ।
 हा प्रिये कान्त शैलोऽयं पतत्याशु पलायतां ॥ २० ॥
 इत्याकुलीकृते लोके सन्त्रासविमुखे तदा ।
 सुरैः परिरुतः सर्वैराजगाम पितामहः ॥ २१ ॥
 प्रत्युवाच च विश्वेशस्तावुभावतिकोपितौ ।
 युद्धं वां विरमत्वेतल्लोकाः स्वास्थ्यं ब्रजन्तु च ॥ २२ ॥
 शृङ्खन्तावपि तौ बाक्यं ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ।
 क्रोपामर्षसमाविष्टौ युयुधाते न तस्थतुः ॥ २३ ॥